

O An

– halisi · 15 Nisan 2020

Hani ardımdan bana, sarıldığıın an var ya,
Bir mucize olsa da keşke dursaydı dünya.

Takılıp tüm saatler, donuverseydi zaman,
Mehtap aydınlığında, ışıyordu asuman.

Dolanmıştı kolların, sarmaşıklar misali,
Yaşamıştım huzurla, özlediğim visali.

Sükûta sığınırken, mahcubiyetten sesin,
Baharda güneş gibi, sımsıcaktı nefesin.

Göğsümde sevda yüklü, buluşurken ellerin,
Dökülmüştü yüzüme, kumral sarı tellerin.

Duyarken yüreğimde, kalbinin atışını,
Hissetim ciğerimde, kor gibi yakışını.

Hayalden öte gerçek, inanılmaz hülyaydı,
Nice geceler boyu gördüğüm bir rüyaydı.

Oysa o efsunkâr an, çok kısa sürdü, bitti,
Sanki rüzgâr gibiydi, esti, geçti ve gitti.

O vuslatın yerini, elim bir kırak aldı,
Geride yıkık dökük, virane gönül kaldı.